

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ
„ЮГОЗАПАДНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ“ ДП
БЛАГОЕВГРАД
ТП „ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО КАТУНЦИ“

2830, с. Катунци, ул. Асен Лагадинов 17, тел. 07438 2131 факс: 07438 2132,
email: dgskatunci@abv.bg; www.dgs-katunci.com

РЕЗЮМЕ ОТ ОБЯСНИТЕЛНАТА ЗАПИСКА КЪМ ГСП НА ТП „ДГС КАТУНЦИ“

ТП „ДГС Катунци“ е обособено през 1941г. със Заповед №225/12.02.1941г., а първото лесоустройство е извършено през 1951г., като са били обособени две горскостопански единици „Трите реки“ и „Петровска“. ГСЕ „Трите реки“ е устроена за първи път през 1937г. Тогава тя се е водила Държавна гора „Трите реки“. Първото наименование на сегашното ДГС „Катунци“ е Триречко горско стопанство.

ТП „ДГС Катунци“ носи името на селището, в което се намира главната административна сграда – с. Катунци. Територията на стопанството попада в Югозападна България, на територията на община Сандански. На запад граничи с ТП „ДГС Сандански“, на север с Национален парк Пирин, на изток с ТП „ДГС Гоце Делчев“, на юг с Република Гърция.

Площта на стопанството е разположена в землищата на следните 16 броя населени места: с. Бельово, с. Враня, с. Голешово, с. Горно Спанчево, с. Златолист, с. Калиманци, с. Ковачево, с. Катунци, с. Лехово, с. Ново Ходжово, с. Петрово, с. Пиперица, с. Пирин, с. Храсна, с. Черешница и с. Яново и е разделена на четири горскостопански участъка, а именно: I ГСУ „Трите реки“, II ГСУ „Пирин“, III ГСУ „Петрово“ и IV ГСУ „Катунци“.

Общата площ на ТП „ДГС Катунци“ е 29816.0 ха като 28001.5 ха – гори от ДГФ, 456.6 ха - гори и земи общинска собственост, 304.8 ха - гори и земи частна собственост – физически лица, 1053.1 ха - гори и земи временно стопанисвани от общината.

Територията му заема югозападните склонове на Пирин планина и северните склонове на планина Славянка.

Релефът на стопанството е типично планински, силно пресечен с дълбоки долове и остри била. От високите върхове на Южен Пирин се

спускат дълги, характерни била, които са вододелни на многобройните дерета и реки. Планинският масив Славянка се характеризира също със стръмни, урвисти склонове и остри била. Разликата в надморските височини в различните части е твърде голяма. Вертикалният профил на разглеждания район започва от 147м. н.в. и достига до 2100м. н.в.

Естествената растителност е представена от чисти и смесени, семенни и издънкови насаждения от бук, зимен дъб, космат дъб, с участие в състава единично или с по 1-2 десети на други дървесни видове, като благун, трепетлика, бреза, габър, явор, кестен и други. Белият бор, черният бор, смърчът и елата образуват чисти и смесени насаждения, както помежду си така и с естествено срещащите се широколистни видове. В по-високата част на пояса в Пирин се появява бялата мура, а в Славянка – черната мура. Създадени са култури от бял и черен бор, смърч, ела, лиственица, зелена дугласка от иглолистните и от акация, бреза, кестен от широколистните.

По-важни представители на фауната, които обитават територията на стопанството са: сърнатата, дивата свиня, кафявата мечка, вълкът, чакалът, лисицата, глухарът, заекът, от сем. Фазанови – яребицата, планинският кеклик и пъдпъдъкът, от сем. Порови – белка, златка, черен пор, язовец, невестулка и редица защитени видове от клас Птици – орел змияр, голям и малък ясреб, обикновен мишелов, обикновена ветрушка, бухал, горска ушата сова, горска улулица, голям, среден и малък пъстър кълвач, зелен кълвач и други.

Многобройните малки и големи водни течения, които протичат през територията на стопанството, са притоци на река Пиринска Бистрица. Тя се формира от сливането на реките Крайна, Трета и Средна в района на м. Трите реки и спускайки се по надолу приема реките Сиплийца, Асанишка, Бяла река, Черна река, Добра лъка и многобройните къси притоци. В южната част на стопанството по-големи водни течения са: Храсненска река, Бельовска река, Голешовска река, Петровска река. Те текат при по-малък наклон на терена, имат пясъчливи дъна и образуват множество меандри. Общо взето водните течения в района на ТП „ДГС Катунци“ имат постоянен дебит, което позволява да се използват за напояване и производство на електроенергия. По всичките водосбори са изградени общо седем броя електроцентрали.

Климатичните условия имат решаващо значение за горско растителното райониране и за формирането на отделните типове горски месторастения. Съгласно „Климатичните райони на България и техният климат“ територията на стопанството попада в Континентално-средиземноморската климатична област, преходно-континентална климатична подобласт. От голямо значение за климата на района е близостта на Средиземно море.

Лесорастителните свойства на почвите са основни критерии за сравнителна оценка на качествата им, за тяхното бонитиране. Отделните бонитетни групи обхващат почви с различна мощност, запаси на хранителни вещества и капацитет на активна влага.

На територията на ДГС „Катунци“ преобладават средно дълбоките почви - 56,2%, следвани от плитките - 30,6%, като най-широко са разпространени кафявите и канелени почви.

Санитарното състояние на гората на територията на ТП „ДГС Катунци“ е сравнително добро. Всяка година се провеждат санитарни сечи на площ от около 500 дка. Няма каламитетни нападения от борова процесия и борова листна оса. Срещат се нападения на малки площи с малък процент от голяма и малка зимна педомерка по дъбовите насаждения.

Съхненето по иглолистните култури, които се наблюдаваха през 2000 година намаляха значително.

Защитени дървесни видове на територията на стопанството са Черна мура, Борисова ела, Петродан и Пърнар.

Защитените зони по закона за биологичното разнообразие /ЗБР/ на територията на ТП „ДГС Катунци“ са:

- защитена зона „Среден Пирин-Алиботуш“, включена в списъка от защитени зони по Директивата за хабитатите;
- защитена зона „Славянка“, включена в списъка от защитени зони по Директивата за съхранение на дивите птици;
- защитена зона „Мелнишки пирамиди“, включена в списъка от защитени зони по Директивата за съхранение на дивите птици;